

Sygn. akt III Ca 1995/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Pawlik

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2019 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa E. C. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G.

przeciwko A. O.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 2 października 2018 r., sygn. akt I C 506/18

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Tomasz Pawlik

Sygn. akt III Ca 1995/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w R. oddalił powództwo (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. przeciwko A. O. o zapłatę.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że 6 czerwca 2017r. pozwany zawarł z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. umowę pożyczki nr (...) w kwocie 3.700 zł. Spłata należności miała nastąpić w 36 ratach, poczynając od czerwca 2017r. , a ostateczny termin spłaty pożyczki określono na 20 maja 2020r.

Na mocy umowy przelewu wierzytelności przysyłanych z 26 listopada 2014r. zawartej przez powoda z (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. , Cross L. jako inicjator sekurytyzacji, prowadzący działalność w zakresie udzielania konsumentom pożyczek na zasadach uregulowanych ustawą o kredycie konsumenckim, sprzedał powodowi wszystkie przyszłe wierzytelności powstałe w okresie obowiązywania umowy wraz z wszelkimi związanymi z nimi prawami , w tym roszczenia z tytułu opłat i odsetek oraz prawo do wypowiedzenia umowy pożyczki. Strony umowy postanowiły, że powód będzie nabywał zgodnie z art. 509 k.c. i 510 § 1 k.c. tytuł prawny do poszczególnych pakietów wierzytelności w dniu roboczym w którym Funduszowi doręczona została lista w wierzytelności stanowiąca dany pakiet wierzytelności.

Na liście wierzytelności nr 136 z dnia 9 czerwca 2017r., sporządzonej na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności przyszłych w ramach procesu sekurytyzacji zawartej pomiędzy powodem a (...) Sp. z o.o. w dniu 26 listopada 2014r., wskazano pod pozycją 48: nr umowy pożyczki (...), dłużnika A. O., datę zawarcia umowy 6 czerwca 2017r., datę uruchomienia pożyczki 7 czerwca 2017r. , całkowitą kwotę pożyczki 3.700 zł , kwotę ceny sprzedaży 2.974,80 zł.

W dniu 22 lutego 2018r. powód złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki z uwagi na zwłokę pozwanego w zapłacie rat przewyższającą dwie pełne raty pożyczki.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy stwierdził, że roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd, stwierdzając co do zasady dopuszczalność zawarcia umowy cesji wierzytelności przyszłych, przyjął, że umowa dotycząca „zbycia” takiej niedookreślonej wierzytelności może być traktowana wyłącznie w kategoriach umowy zobowiązującej/przedwstępnej, a jej skuteczność względem konkretnego, a jednocześnie nieznanego w dacie jej zawierania dłużnika, zależy od zawarcia kolejnej, osobnej umowy rozporządzającej w stosunku do danej już skonkretyzowanej wierzytelności.

Sąd wskazał, że źródłem zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem jest umowa pożyczki zawarta przez pozwanego z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. w dniu 6 czerwca 2017r.. Prawo do tych wierzytelności miało zostać przeniesione przez pożyczkodawcę na rzecz powoda umową cesji wierzytelności z dnia 26 listopada 2014r.. Uznał, że skuteczność takiej umowy względem dłużnika wymagała zatem zawarcia odrębnej umowy o charakterze rozporządzającym, czego strona powodowa nie wykazała. Z tych względów, kierując się obowiązkami wynikającymi z art. 6 k.c., Sąd Rejonowy uznał, że powód nie udowodnił, iż pozwany ma obowiązek zapłaty na jego rzecz jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem, a z uwagi na niedopełnienie tego obowiązku powództwo podlegało oddaleniu.

Apelację od tego orzeczenia wniósł powód zaskarżając wyrok w całości.

Zarzucił naruszenie przepisów postępowania, a to:

a) art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i dowolne przyjęcie, że przedłożona przez powoda umowa cesji wierzytelności wraz z załącznikiem w postaci listy wierzytelności nie stanowią dowodu nabycia wierzytelności przez powoda, mimo iż okoliczność ta wynika wprost z przedłożonych dokumentów oraz z zawarcia umowy pożyczki nr (...) i wniesienia pozwu przez stronę powodową w niniejszej sprawie. Ponadto, również błędne przyjęcie, jakoby to powód nie udowodnił swojej legitymacji czynnej do dochodzenia roszczenia w niniejszej sprawie, mimo iż wynika to wprost z przedstawionej do akt sprawy dokumentacji;

b) art. 232 k.p.c. w związku z art. 6 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że powód nie udowodnił faktu nabycia praw wynikających ze wskazanej w pozwie umowy, mimo iż przedstawiona przez Powoda dokumentacja w postaci umowy pożyczki nr (...) wraz z jej załącznikami, umowa cesji wierzytelności przyszłych z dnia 26 listopada 2014 roku wraz z załącznikiem w postaci listy wierzytelności zawierającej oznaczenia dłużnika, nr umowy pożyczki, kwotę wierzytelności, cenę sprzedaży, a także cały stan faktyczny przedstawiony przez stronę powodową uwzględniony w sposób całościowy stanowi skuteczny dowód na potwierdzenie okoliczności przedstawionych w pozwie i w związku z tym, wykazują interes prawny strony powodowej w sprawie;

Zarzucił także naruszenie prawa materialnego, to jest art. 509 § 1 k.c. w związku z art. 510 § 1 i 2 k.c. poprzez ich błędną wykładnię i wadliwą interpretację w stosunku do przedstawionej umowy cesji wierzytelności z dnia 26 listopada 2014 r. oraz załącznika do tej umowy w postaci listy wierzytelności, a w konsekwencji naruszenie również prawa materialnego, to jest art. 353¹ k.c. i uznanie, że przedmiotem wierzytelności mogą być co do zasady wierzytelności istniejące.

Nadto podniósł niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy i oddalenie powództwa, a mianowicie naruszenie przepisu art. 328 § 2 k.p.c. poprzez nienależyte wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia

i niewłaściwe uzasadnienie, które fakty zdaniem Sądu zostały udowodnione oraz niepodanie przyczyn, które spowodowały, że Sąd I instancji pewnym dowodom dał wiarę a innym dowodom tej wiary odmówił i przyjął, iż są niewiarygodne i pozbawione mocy dowodowej, w tym przez pominięcie i nieprawidłową interpretację przedłożonych do sprawy dowodów w postaci umowy pożyczki nr (...), umowy cesji wierzytelności przysięż z dnia 26 listopada 2014 r. wraz listą wierzytelności.

Na tych podstawach wniósł o zmianę wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów postępowania przed Sądem I instancji, w tym kosztów opłaty od pozwu, kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów opłaty od apelacji oraz kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Wniósł także o przeprowadzenie dowodów z dokumentów w postaci pełnomocnictwa dla M. N. wraz z odpisami rejestru KRS, która podpisała listę wierzytelności nr 136 z dnia 9 czerwca 2017 r. - na okoliczność wykazania umocowania osoby podpisującej dokument oraz na zasadności roszczenia.

Sąd Okręgowy zważył:

Sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym, przy zastosowaniu przepisów art. 505¹ – art. 505¹⁴ k.p.c.

Nie jest kwestionowane, że w okolicznościach sprawy, skuteczność umowy przelewu wierzytelności z 26 listopada 2014r., w stosunku do należnej od pozwanego wierzytelności uzależniona była od dokonania przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. dalszej czynności rozporządzającej, konkretyzującej także tę wierzytelności. Wbrew ocenie Sądu pierwszej instancji powód wykazał, że oprócz ramowej umowy z 26 listopada 2014r, doszło także między (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. a powodem do zawarcia umowy przelewu konkretnej wierzytelności będącej przedmiotem pozwu.

W tym miejscu wypada zauważyć, że zgodnie z art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również stwierdzony pismem. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w K. w wyroku z dnia 8 marca 2005r. (sygn. akt I ACa 1516/04, LEX nr 151740) ustawodawca w art. 511 k.c. mówi o "stwierdzeniu" przelewu wierzytelności pismem, a nie o zawarciu przelewu w formie pisemnej. [...] "Stwierdzenie pismem" nie odnosi się bowiem do formy czynności prawnej, a jedynie do istnienia pisma stwierdzającego, że umowa przelewu została przez strony zawarta.

Mając na względzie powyższe, przedstawiony przez stronę powodową „załącznik nr 136” do umowy był wystarczającym dowodem, pozwalającym na stwierdzenie przelewu konkretnej wierzytelności objętej pozwem. Z załącznika tego i z treści pozwu wynika bowiem, że (...) Sp. z o.o. i powód zawarli umowę przelewu konkretnej wierzytelności. Tym bardziej, że w toku postępowania apelacyjnego wykazano, że działająca w imieniu (...) Sp. z o.o. M. N. była właściwie umocowana do działania w imieniu pożyczkodawcy.

Sąd Rejonowy oddalił powództwo, odmawiając powodowi legitymacji procesowej i nie odnosząc się do materialnoprawnej podstawy pozwu. Tym samym Sąd ten nie rozpoznał istoty sprawy. Do nierozpoznania istoty sprawy przez sąd pierwszej instancji dochodzi bowiem w razie zaniechania - obojętnie, z jakiej przyczyny - zbadania przez sąd pierwszej instancji materialnej przesłanki żądania powoda. Może to wynikać w szczególności z bezpodstawnego stwierdzenia braku pozytywnej przesłanki jurysdykcyjnej, w tym legitymacji procesowej strony (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 28.03.2018 r. sygn. akt IV CZ 11/18 LEX nr 2498013).

Mając na uwadze powyższe oraz to, że sprawa podlegała rozpoznaniu w trybie uproszczonym, orzeczono jak w sentencji na zasadzie art.505¹² § 1 k.p.c. w związku z art. 386 § 4 k.p.c.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy oceni ponownie zasadność roszczenia powoda, mając na uwadze dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę skutków prawnych załącznika do umowy cesji wierzytelności.

SSO Tomasz Pawlik